

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, ve věci nejasného podání, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2023, čj. 54 Na 22/2023-7,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 18. 12. 2023 prostřednictvím Krajského soudu v Praze kasační stížnost proti usnesení označenému v záhlaví. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 2. 2024, čj. 8 As 32/2024-10, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem. Stejným usnesením Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a prokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem, resp. vlastního vysokoškolského právnického vzdělání, obojí ve lhůtě 15 dní ode dne doručení usnesení. Nejvyšší správní soud stěžovatele také poučil o následcích nevyhovění výzvě.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 3. 2024. Stanovená lhůta uplynula dnem 19. 3. 2024. Stěžovatel v této lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[4] V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 3. 2024 v reakci na výše uvedené usnesení stěžovatel zopakoval, že nemá prostředky na zaplacení soudního poplatku, a odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích a § 1 až § 4 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu.

Uvedl, že je vůči němu postupováno na základě politické objednávky podle metodiky StB z roku 1982.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon“. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) téhož zákona] zaplacen, „soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[6] Stěžovatel v reakci na výzvu k zaplacení soudního poplatku sice odkázal na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, nesdělil však okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Toto ustanovení ovšem nemíří na situaci, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017). Podmínka pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích proto v dané věci nejsou plněny.

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[8] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani plnou moc pro řízení o kasační stížnosti, resp. neprokázal, že má sám vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud však nepostupoval (neodmítl kasační stížnost) podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím kasační stížnosti pro chybějící zastoupení advokátem (usnesení NSS ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70).

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. března 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu